

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง “เขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย” และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

A Comparison of Achievements and Emotional Quotients of Prathom Suksa 5 Students in Learning on ‘Creative Writing in Thai’ through the Organization of Learning by the PBL and 4 MAT Approaches

ศินีนาฏ กำภูศิริ¹ ทศนา ประสานตรี² และ มนตรี อนันตรักษ์³
Sineenart Gumphusiri¹, Tatsana Prasantree² and Montree Anantarak³

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาหลักสูตรและนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

² ค.ศ. (ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

³ ค.ศ. (การวัดและประเมินผลการศึกษา) อาจารย์ คณะศิลปศาสตร์และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับแบบ 4 MAT ตามเกณฑ์ 75/75 2) หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ 4) เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็น นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสุขเกษม และโรงเรียนบ้านหนองคำโคกกุง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 2 ห้องรวม 50 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT รูปแบบละ 14 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.67 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.62 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 3) แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ ชนิดมาตราส่วน ประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 30 ข้อ ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.77 ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบสมมติฐานโดยใช้การทดสอบที (Independent Samples) ผลการวิจัยพบว่า 1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแบบ 4 MAT มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 82.48/80.77 และ 86.90/82.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 2) ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแบบ 4 MAT มีค่าเท่ากับ 0.6788 และ 0.7036 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 67.88 และ 70.36 3) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 4) นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน / การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) / การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT / ความฉลาดทางอารมณ์

ABSTRACT

The purposes of this study were: 1) to examine efficiency of lesson plans on 'creative writing in Thai' for Prathom Suksa 5 students through the organization of learning by the PBL and 4 MAT approaches based on the criterion judged at 75/75, 2) to investigate effectiveness indexes of lesson plans of both approaches, 3) to compare achievements of creative writing in Thai among the Prathom Suksa 5 students through both approaches, 4) to compare emotional quotients of Prathom Suksa 5 students through both approaches. A sample used in this study was 2 classes of 50 students selected by cluster random sampling from Ban-Sukasem School and Nongkha-Khokkung School under the Office of Nakhon Phanom Primary Education Service Area 1, who were enrolled in the first semester of academic year 2012. The instruments used in this study were: 1) The lesson plans taking 14 hours for each approach by PBL or 4 MAT; 2) a 30-item test of achievement in creative writing with 4 choices whose difficulty values ranged between 0.52 and 0.67, discrimination power values between 0.31 and 0.62 and reliability value was 0.88; 3) a 30-item form for measuring an emotional quotient with a scale of 5 ratings whose discrimination power values ranged between 0.27 and 0.77 and reliability value was 0.91. Statistics used to analyze data were percentage, mean, standard deviation and t-test of independent samples in hypothesis testing. The findings were as follows: 1) The lesson plans for the PBL and 4 MAT approaches had efficiency values of 82.48/80.77 and 86.90/82.92 respectively which were higher than the judged criterion; 2) the effectiveness indexes of lessons plans based on both PBL and 4 MAT approaches had the values of 0.6788 and 0.7036 respectively, showing that students had advance in their learning increases of 67.88% and 70.36% respectively; 3) the students who received the organization of learning through the 4 MAT approach had a significantly higher achievement in creative writing than those who received it through the PBL approach at the .05 level; 4) the students receiving the organization of learning through the 4 MAT approach had a significantly higher emotional quotient than those receiving the organization of learning through the PBL approach at the .05 level.

Keywords : Learning Achievement / Organization of Learning by PBL Approach / Organization of Learning by 4 MAT Approach / Emotional Quotient (EQ)

บทนำ

ภาษาไทยเป็นสาระหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาบุคคล จัดอยู่ในกลุ่มทักษะ นักเรียนจะต้องได้รับความรู้ด้านหลักภาษาไทยและฝึกฝนการใช้ภาษาไทยอย่างต่อเนื่อง โดยผ่านกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ทำให้เกิดความเจริญงอกงามทางด้านภาษาด้วยกลวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีประสบการณ์ในหลายๆ ด้าน (สุริพร เอี่ยมประโคน. 2551) และมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตความเป็นปึกแผ่นของสังคมไทย คนไทยจำเป็น ต้องตระหนักถึงความสำคัญของภาษาไทย ต้องทำความเข้าใจศึกษาหลักเกณฑ์ทางภาษา และฝึกฝนให้เกิดทักษะการฟัง การดู การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเอง ชุมชน สังคม

การเขียนจัดเป็นทักษะที่สำคัญ เนื่องจากการเขียนเป็นการสื่อความคิดของมนุษย์จากผู้ส่งถ่ายทอดไปยังผู้รับเพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันและก่อให้เกิดประสิทธิภาพในการสื่อสาร การถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษา เขียนได้อย่างสร้างสรรค์ เป็นสิ่งที่พัฒนาได้โดยครูต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้เขียนอย่างอิสระหรือให้อิสระภาพในการแสดงความคิดเห็น ครูทุกคนสามารถที่จะกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ด้วยการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงออกทางด้านพฤติกรรมและแสดงความคิดเห็นโดยเสรี จุดหมายปลายทางที่จะช่วยให้นักเรียนได้เขียนอย่างอิสระคือเรื่องที่เขียนต้องเหมาะสมกับวัยของเด็ก (สุทธิลักษณ์ อ่วมสถิตย์. 2549) การเขียนเชิงสร้างสรรค์เป็นการเขียนโดยใช้ความรู้ ประสบการณ์ และจินตนาการในการเขียน เช่น การเขียนเรียงความ นิทานเรื่องสั้น นวนิยาย และ

บทร้อยกรอง การเขียนเชิงสร้างสรรค์ผู้เขียนจะต้องมีความคิดที่มีจินตนาการดี สามารถนำคำมาใช้ในการเขียนต้องใช้เทคนิคการเขียน และใช้ถ้อยคำอย่างสละสลวย ความฉลาดทางอารมณ์เป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากมีเหตุการณ์ที่ว่าคนเก่งแต่ควบคุมอารมณ์ไม่ได้ หรือเก่งแต่สัมพันธ์ภาพกับเพื่อนฝูงไม่มี หรือเก่งแต่ไม่รู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา ไม่สามารถประสบความสำเร็จในหน้าที่การงานตามที่ควรจะเป็นในทำนองเดียวกัน (วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. 2542) กล่าวว่า ความฉลาดทางอารมณ์ถือเป็นการเรียนรู้จักอารมณ์ ความรู้สึกของตนเองการมีสติรู้เท่าทันตลอดจนความสามารถในการจัดการกับอารมณ์ของตนเอง ความเห็นอกเห็นใจผู้อื่น เอาใจเขามาใส่ใจเรา ผู้ที่มีความฉลาดทางอารมณ์ที่ดี จะเป็นผู้ที่รู้จักใช้ความคิดอ่านเกี่ยวกับอารมณ์ตนเอง และของผู้อื่นมาประยุกต์ใช้หลักการของความฉลาดทางอารมณ์เข้าสู่ชีวิตประจำวัน

ผลการประเมินคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ระดับเขตพื้นที่การศึกษาปีการศึกษา 2553 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนบ้านสุขเกษม และโรงเรียนบ้านหนองคำโคกสูง ปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนค่อนข้างต่ำ ซึ่งมีผลการประเมินร้อยละ 37.97 และร้อยละ 35.92 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. 2554) นักเรียนส่วนใหญ่ยังขาดทักษะการคิดเชิงสร้างสรรค์ ขาดความฉลาดทางอารมณ์ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนอาจไม่เหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแล้วพบว่า รูปแบบ PBL กับแบบ 4 MAT น่าจะช่วยส่งเสริมการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เป็นรูปแบบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียนที่ดีที่สุดวิธีหนึ่งเป็นแนวคิดเพื่อให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิดวิเคราะห์ คิดแก้ปัญหา และคิดอย่างสร้างสรรค์ ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนและได้ลงมือปฏิบัติ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้คิดและแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ได้ศึกษาค้นคว้าจากแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา มี 6 ขั้นตอน ตามแนวคิดของ สเปนซ์ (Spence. 2006) ดังนี้ ขั้นตอนที่ 1 สสำรวจประเด็นที่เป็นปัญหา ขั้นตอนที่ 2 นิยามปัญหา ขั้นตอนที่ 3 สืบเสาะหาทางแก้ปัญหา ขั้นตอนที่ 4 ศึกษาวิจัยหาทางแก้ปัญหา ขั้นตอนที่ 5 เขียนแนวทางแก้ปัญหาเป็นลายลักษณ์อักษร ขั้นตอนที่ 6 ทบทวนการปฏิบัติงาน ส่วนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ตามแนวคิดของแมคคาที เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสนใจ

เพราะสามารถนำมา จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายยืดหยุ่นและเป็นระบบเพื่อตอบสนองความแตกต่างในการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคน เน้นพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง กระบวนการเรียนรู้เปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีอิสระในการหารูปแบบการเรียนรู้ที่เป็นของตนเอง ได้แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ ประสพการณ์ซึ่งกัน และกัน มีโอกาสในการตัดสินใจร่วมกันในการแก้ปัญหาและส่งผลให้นักเรียนเกิดความฉลาดทางอารมณ์ได้ มี 8 ขั้นตอน (วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. 2553) ดังนี้ ขั้นที่ 1 ขั้นสร้างประสบการณ์ ขั้นที่ 2 ขั้นวิเคราะห์ประสบการณ์ ขั้นที่ 3 ขั้นปรับประสบการณ์เป็นความคิดรวบยอด ขั้นที่ 4 ขั้นพัฒนาความคิดรวบยอด ขั้นที่ 5 ขั้นลงมือปฏิบัติจากกรอบความคิดที่กำหนด ขั้นที่ 6 ขั้นสร้างชิ้นงานตามความถนัดและความสนใจ ขั้นที่ 7 ขั้นวิเคราะห์คุณค่าและการประยุกต์ใช้ ขั้นที่ 8 ขั้นแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเรียนรู้กับผู้อื่น

ด้วยเหตุผลดังกล่าว จึงเป็นแรงจูงใจให้ผู้วิจัย มีความสนใจและตระหนักถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยพัฒนาศักยภาพของนักเรียน ทั้งทางร่างกาย สติปัญญา อารมณ์และสังคม ผู้เรียนได้พัฒนาความฉลาดทางปัญญาและความฉลาดทางอารมณ์ไปพร้อมๆ กันโดยผ่านการเรียนรู้ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และารจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทั้งนี้เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนเชิงสร้างสรรค์ซึ่งจะเป็นแนวทางพัฒนาการเรียนรู้อารมณ์และสติปัญญาไทยให้เป็นอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับแบบ 4 MAT ตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้อารมณ์และสติปัญญาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับแบบ 4 MAT
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับแบบ 4 MAT
4. เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับแบบ 4 MAT

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับแบบ 4 MAT มีผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ แตกต่างกัน
2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับแบบ 4 MAT มีความฉลาดทางอารมณ์แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ผู้วิจัยได้จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ตามแนวคิดของสเปนซ์ (Spence, 2006) ซึ่งกำหนดขั้นตอนในการเรียนรู้เป็น 6 ขั้นตอน และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT (วิลลิตัน สุนทรโรจน์, 2553) โดยมีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ ซึ่งมี 2 วิธี คือการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยและความฉลาดทางอารมณ์

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนในกลุ่มตำบลโพธิ์ตาก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 5 โรงเรียน 5 ห้องมีนักเรียน จำนวน 115 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านสุขเกษม และโรงเรียนบ้านหนองคำโคกสูง ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 50 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม
 1. สุ่มครั้งที่ 1 ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองคำโคกสูง จำนวน 26 คน และนักเรียนโรงเรียนบ้านสุขเกษม จำนวน 24 คน
 2. สุ่มครั้งที่ 2 ได้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหนองคำโคกสูงได้รับการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และนักเรียนโรงเรียนบ้านสุขเกษม ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) จำนวน 7 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.54-4.60$) และแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จำนวน 7 แผน มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.44-4.70$)
2. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ มีค่าความยากตั้งแต่ 0.52 ถึง 0.67 ค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.31 ถึง 0.62 และค่าความเชื่อมั่น ตามวิธีของโลเวทท์ (Lovett) เท่ากับ 0.88
3. แบบวัดความฉลาดทางอารมณ์มีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.27 ถึง 0.77 ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.91

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ และแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ พร้อมกันทั้งสองกลุ่ม
2. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับกลุ่มทดลองที่ 1 และจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับกลุ่มทดลองที่ 2 เวลาในการจัดกิจกรรมกลุ่มละ 14 ชั่วโมง
3. เมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แผนสุดท้ายของทั้งสองกลุ่ม ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ฉบับเดียวกับการทดสอบก่อนเรียน และวัดความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผู้วิจัยจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้
 - 1.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ ทั้ง 2 รูปแบบตามเกณฑ์ 75/75 ที่กำหนดไว้
 - 1.2 วิเคราะห์ค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 2 รูปแบบ
 - 1.3 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ระหว่าง 2 รูปแบบ
 - 1.4 วิเคราะห์เปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ระหว่าง 2 รูปแบบ
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
 - 2.2 สถิติที่ทดสอบสมมติฐาน ได้แก่ การทดสอบที (t-test Independent Samples)

สรุปผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการจัดการเรียนรู้ แบบ 4 MAT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.48/80.77 และ 86.90/82.92

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย สำหรับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่จัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแบบ 4 MAT มีค่าเท่ากับ 0.6788 คิดเป็นร้อยละ 67.88 และ 0.7036 คิดเป็นร้อยละ 70.36

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทย ของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนทดลอง ปัญหาเป็นฐาน (PBL)	26	12.04	1.89	1.33	.19
4 MAT	24	12.71	1.65		
หลังทดลอง ปัญหาเป็นฐาน (PBL)	26	24.23	0.82	3.02**	.00
4 MAT	24	24.88	0.68		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ก่อนเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน(PBL) กับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT การจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	n	\bar{X}	S.D.	t	sig
ก่อนทดลอง ปัญหาเป็นฐาน (PBL)	26	122.23	7.34	1.18	.24
4 MAT	24	124.58	6.68		
หลังทดลอง ปัญหาเป็นฐาน (PBL)	26	126.88	7.72	2.27*	.02
4 MAT	24	132.25	7.94		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้านการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.48/80.77 แบบ 4 MAT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 86.90/82.92 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตร เอกสารที่เกี่ยวข้อง มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด สาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อให้ทราบรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ โดยยึดขั้นตอนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยในแต่ละขั้นตอน จุดประสงค์การเรียนรู้ในการจัดกิจกรรม การเลือกกิจกรรม เตรียมสื่อการเรียนและเตรียมเครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด นอกจากนี้การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยพัฒนาได้ผ่านขั้นตอนการจัดทำอย่างมีระบบ ผ่านกระบวนการกลั่นกรองทำให้เห็นข้อบกพร่องระหว่างการพัฒนาและเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขพัฒนาข้อบกพร่องต่างๆ ก่อนทดลองสอนจริงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับหลักการสอนของวิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ที่กล่าวว่า รูปแบบ 4 MAT เป็นการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่งที่ได้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับ การเรียนของผู้เรียนทั้ง 4 แบบ โดยผู้เรียนแต่ละคนจะมีความถนัดในแบบการเรียนแตกต่างกัน

สอดคล้องกับสมหวัง บำรุงพันธุ์ (2552) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำ กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 4 MAT ผลการวิจัยปรากฏว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 4 MAT มีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.32/87.30 และ 86.11/84.74 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับชวลิต ชูกำแพง (2551) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน 4 คุณลักษณะกับการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุลเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามแบบและความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มศักยภาพ ส่วนการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.48/80.77 ซึ่งน้อยกว่าแบบ 4 MAT ที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากวิธีการสอนที่นักเรียนเป็นกลุ่มย่อยเรียนรู้ โดยใช้ประเด็นสำคัญในกรณีปัญหาที่เป็นจริงหรือกำหนดขึ้น เป็นตัวกระตุ้นให้นักเรียนศึกษาด้วยตนเอง โดยการสืบค้นหาความรู้หรือทักษะต่างๆ แล้วนำความรู้ที่ค้นหามาเล่าสู่กันฟังพร้อมทั้งร่วมกันอภิปราย ร่วมกันเรียนรู้แล้วสรุปเป็นความรู้ใหม่ผู้เรียนต้องสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาและทักษะในการคิดวิเคราะห์ด้วยตนเองเป็นจุดอ่อนของผู้เรียนที่ขาดความคิดวิเคราะห์ในการแก้ปัญหาซึ่งกระบวนการเรียนรู้โดยใช้ปัญหา เป็นฐาน (PBL) (Albanese and Mitchel. 1993) เป็นการแสวงหาความรู้ด้วยกลวิธีการหาข้อมูลเพื่อพิสูจน์สมมุติฐานอันเป็นการแก้ปัญหาที่นั้น โดยผู้เรียนจะต้องนำปัญหาเชื่อมโยงกับความรู้เดิม ความคิดที่มีเหตุมีผล และมีการแสวงหาความรู้ใหม่กระบวนการเรียนรู้สามารถเกิดขึ้นได้กับการเรียนรายบุคคล หรือการเรียนรู้กลุ่มย่อย เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนมีเสรีภาพในการใช้ความรู้ความสามารถในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ขาดความฉลาดทางอารมณ์ โดยผู้เรียนจะต้องรับผิดชอบทั้งในด้าน การกำหนดการดำเนินงานของตนเอง ยอมรับความรับผิดชอบของตนเองที่มีต่อกลุ่ม คัดเลือกประสบการณ์การเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนการวิพากษ์วิจารณ์งานของตนเอง วิธีการเรียนรู้แบบนี้จึงเหมาะสำหรับผู้เรียนที่มีความรับผิดชอบและรู้จักคิดวิเคราะห์เชิงสร้างสรรค์เท่านั้น

2. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) มีค่าเท่ากับ 0.6788 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ทำให้นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 67.88 หมายถึงความก้าวหน้าของนักเรียนโดยเปรียบเทียบกับคะแนนที่เพิ่มขึ้นและค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบ 4 MAT มีค่าเท่ากับ 0.7036 แสดงว่าการจัดการเรียนรู้การเขียนสร้างสรรค์ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบ 4 MAT ที่พัฒนาขึ้นทำให้นักเรียนมีคะแนนเพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 70.36 หมายความว่า ความก้าวหน้าของนักเรียนจากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ภาษาไทยก่อนและหลังเรียนทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยมุ่งเน้นความถนัด ความแตกต่างระหว่างบุคคล การใช้สมองสองซีกอย่างสมดุล รวมทั้ง การพัฒนาผู้เรียนให้เต็มศักยภาพเพื่อเป็นคนดี คนเก่ง และมีความสุข (ศุภวรรณ เล็กวิไล. 2548) สอดคล้องกับ ชวลิต ชูกำแพง (2551) กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนรู้ที่คำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน 4 คุณลักษณะกับการพัฒนาสมองซีกซ้ายและซีกขวาอย่างสมดุลเพื่อให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามแบบ และความต้องการของตนเองอย่างเหมาะสม และสามารถพัฒนาตนเองอย่างเต็มตามศักยภาพ สอดคล้องกับ วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2553) ที่กล่าวว่า รูปแบบ 4 MAT เป็นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญรูปแบบหนึ่งที่ได้มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนของผู้เรียนทั้ง 4 แบบ โดยผู้เรียนแต่ละคนจะมีความถนัดในแบบการเรียนแตกต่างกันไป สอดคล้องกับงานวิจัยของ สำราญ บุญธรรม (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผล การเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแบบ 4 MAT ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เท่ากับ 0.8544 หรือนักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนเพิ่มขึ้นร้อยละ 85.44 ส่วนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างความรู้จากกระบวนการทำงานเป็นกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาหรือสถานการณ์ที่สนใจเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน และมีความสำคัญต่อนักเรียน ตัวปัญหาจะเป็นจุดตั้งต้นของกระบวนการเรียนรู้ และเป็นตัวกระตุ้นต่อไปในการพัฒนาทักษะ การแก้ปัญหาด้วยเหตุผล และการสืบค้นข้อมูลที่ต้องการ จากแหล่งวิทยาการต่างๆ ที่หลากหลาย เป็นการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นพัฒนานักเรียนในด้านทักษะการเรียนรู้มากกว่าความรู้ที่นักเรียน

จะได้มา จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้ผู้เรียนขาดความสนใจที่จะเรียนรู้ จากปัญหา ขาดความฉลาดทางอารมณ์จึงทำให้ประสิทธิผลของการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานต่ำกว่าแบบ 4 MAT (สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้. 2550)

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ตอบสนองลักษณะการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียน 4 แบบ พัฒนามองซีกซ้ายและซีกขวาทำให้นักเรียนสนุกสนานกับการเรียน ทุกกลุ่มทำงานเป็นระบบตามขั้นตอนของการเรียนรู้ ร่วมกันคิด ร่วมกันแสดงความคิดเห็น มีความฉลาดทางอารมณ์ คิดอย่างสร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับอรุณี ลายเขียน (2551) ได้วิจัยเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT กับกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าแบบ 4 MAT เนื่องจากผู้เรียนขาดความเชื่อมโยงของปัญหามาสู่การแก้ปัญหา เพราะผู้เรียนต้องสร้างความรู้ใหม่จากการใช้ปัญหาด้วยตนเอง จะนำไปสู่การเกิดคำถามที่ไม่มีคำตอบ ซึ่งชี้แนะให้ผู้เรียนไปสืบค้นต่อไป ผู้เรียนจึงขาดความสนใจในการคิดการเขียนเชิงสร้างสรรค์ให้มีประสิทธิภาพ (สำราญ บุญธรรม. 2550)

4. ความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) กับนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT มีความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติร่วมกัน แลกเปลี่ยนความคิดเห็นมีการช่วยเหลือซึ่งกันและกันในบรรยากาศที่เป็นอิสระเป็นกันเอง เป็นการสื่อความหมายของเด็กวัยเดียวกัน นักเรียนที่เรียนอ่อนขาดความเชื่อมั่นในตนเองไม่กล้าถามครูผู้สอนก็จะถามเพื่อนในกลุ่มเพื่อนที่เข้าใจเนื้อหาที่จะอธิบายให้ฟัง บรรยากาศแบบนี้ส่งผลให้นักเรียนที่เรียนอ่อนสามารถเรียนได้ดีขึ้นและนักเรียนที่

เรียนเก่ง เมื่อได้อธิบายหรือได้ถ่ายทอดความรู้ของตนแก่เพื่อน บ่อยๆ ก็จะเป็นการทบทวนความรู้ของเขาไปในตัวด้วย ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Mayer และ Salovey (1997) ดังนั้นการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT จึงเป็นการจัดกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนตระหนักถึงความรู้สึก ความคิด อารมณ์ของตนเองและผู้อื่น สามารถบริหารจัดการกับอารมณ์ เพื่อพัฒนาและใช้ศักยภาพของตนเองในการดำเนินชีวิตในครอบครัวและการอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างสร้างสรรค์ มีความสุข และประสบความสำเร็จ ซึ่งก็ต้องอาศัยองค์ประกอบทางอารมณ์ในเรื่องของความดี ความเก่ง และความสุขเป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขด้วย ส่วนการจัดการเรียนการสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) มีความฉลาดทางอารมณ์ต่ำกว่าแบบ 4 MAT เนื่องจากความสามารถของบุคคลมีความเข้าใจ ขาดความสามารถแสดงอารมณ์ออกมาได้อย่างมีปัญญาและไหวพริบตลอดทั้งควบคุมอารมณ์ตนเองได้ไม่ดีเท่าที่ควร ไม่เข้าใจและไม่รู้จักใช้พลังทางอารมณ์ของตน ซึ่งเป็นรากฐานในการสร้างสัมพันธภาพและโน้มน้าวผู้อื่น ความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถลักษณะหนึ่งของบุคคลที่จะตระหนักถึงความรู้สึก ความคิด อารมณ์ของตนเองและของผู้อื่น สามารถควบคุมอารมณ์ของตนเองและของผู้อื่นตลอดจนสามารถรอคอย การตอบสนอง ความต้องการของตนเองได้อย่างเหมาะสมถูกกาลเทศะ (ดานูรัตน์ จันทะรส. 2549) นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ฌอนอมศิลป์ บุญพิมพ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ (Furner) ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าที่เรียนรู้แบบเชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ครูควรชี้แจงทำความเข้าใจกับนักเรียนให้เกิดความเข้าใจในแต่ละขั้นตอนของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ก่อนเพื่อจะได้ปฏิบัติตามได้อย่างถูกต้องในแต่ละขั้นตอนของกิจกรรมการเรียนรู้
2. ครูผู้สอนควรให้ความสนใจและนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และแบบ 4 MAT ไปใช้

ในการจัดการเรียนการสอนเพราะทั้ง 2 รูปแบบ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนให้สูงขึ้นได้

3. การจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนสูงกว่าการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) ดังนั้น จึงควรนำไปใช้กับนักเรียนระดับชั้นอื่นๆ และกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆ ต่อไป

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ไปทดลองใช้จัดการกิจกรรมการเรียนรู้ในกลุ่มสาระวิชาอื่นๆ
2. ควรศึกษาเจตคติหรือความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการจัดการเรียนรู้แบบ 4 MAT ในระดับชั้นอื่นและกลุ่มสาระอื่นๆ ด้วย
3. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านและการเขียน เช่น ความคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ ความฉลาดทางจริยธรรม และความคงทนในการเรียนรู้

เอกสารอ้างอิง

ชวลิต ชูกำแหง. (2551). การพัฒนาหลักสูตร. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ดานุรัตน์ จันทะรส. (2549). การใช้กิจกรรมกลุ่มในชั่วโมงโฮมรูมเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ถนอมศิลป์ บุญพิมพ์. (2556, มกราคม-เมษายน). "เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT) กับการจัดการเรียนรู้เชิงสร้างสรรค์ของฟูเนอร์ (Furner)." วารสารมหาวิทยาลัยนครพนม. 3(1) : 28-34.

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. (2553). นวัตกรรมเพื่อการเรียนรู้. ภาพสินธุ์ : สำนักพิมพ์ประสานการพิมพ์.

วีรวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). เขาวนอารมณ์ (EQ) ดั่งชีวิตรื่นความสุขและความสำเร็จของชีวิต. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.

ศุภวรรณ เล็กวิไล. (2548). นวัตกรรมการเรียนรู้สำหรับการวิจัยในชั้นเรียน. กรุงเทพฯ : เอส.อาร์.พรินต์ติ้งแอนด์โปรดักส์.

สมหวัง บำรุงพันธุ์. (2552). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการเขียนเชิงสร้างสรรค์ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ชนิดของคำกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามรูปแบบ 4 MAT. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้. (2550). การจัดการเรียนแบบใช้ปัญหาเป็นฐาน. กรุงเทพฯ : สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาการเรียนรู้.

สำราญ บุญธรรม. (2550). การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การเขียนเชิงสร้างสรรค์ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการจัดการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐาน (PBL) และการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ (4 MAT). วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

สุทธิลักษณ์ อ่วมสถิตย์. (2549). ผลของการสอนเขียนเชิงสร้างสรรค์ตามแนวคิดของฟูเนอร์โดยใช้สื่อสิ่งพิมพ์ที่มีต่อความสามารถในการเขียนเชิงสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร.

สุรีพร เอี่ยมประโคน. (2551). การพัฒนาการเขียนเชิงสร้างสรรค์วิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมฝึกความคิดสร้างสรรค์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต. ขอนแก่น : มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนมเขต 1. (2554). รายงานผลการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับเขตพื้นที่การศึกษา ปีการศึกษา 2553 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 1. ภาพสินธุ์ : ภาพสินธุ์การพิมพ์.

อรุณี ปลายเขียน. (2551). การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและเจตคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้

แบบ 4 MAT กับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ. วิทยานิพนธ์
ครุศาสตรมหาบัณฑิต. พระนครศรีอยุธยา : มหาวิทยาลัย
ราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.

Albanese, M. and Mitchel, S. (1993). "Problem-based Learning : A Review of Literature on its Outcomes and Implementation Issues," **Academic Medicine**. 68(1) : 25-81.

Mayer. E. and Salovey, W. (1997). **What is your Emotional Intelligence?** P. Salovey & D. Sluyter (Eds.) Emotional development and emotional Intelligence : Implications for Education. New York : Basic Book.

Spence, L. D. (2006). **Problem Based Learning : Lead to Learn to Lead**. [Online], Available : <http://www.sudygs.ac.th/net/pblhandbook.doc>. [March 2012].